

دوشور تیرلشم

غزلیست

قشقر قشقر نه شریاتی

هوشۇر ئىبراھىم

غەزەلىيەت

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

格则里亚提:维吾尔文/吾守尔·依布拉音著. —喀什:
喀什维吾尔文出版社, 2009. 2

ISBN 978-7-5373-1750-4

I. 格… II. 吾… III. 诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 014998 号

责任编辑:齐曼古丽·阿吾提

责任校对:坎拜尔古丽·吾斯曼

格则里亚提

作者:吾守尔·依布拉音

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编:844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 3 印张 2 插页

2009 年 2 月第 1 版 2009 年 2 月第 1 次印刷

印数:1—2000 定价:6.00 元

如有质量问题,请与我社联系调换 电话:0998—2653927

本集子选录作者近年以来所写的 100 多首诗作。

مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: قەمبەرگۈل ئوسمان

غەزەلىيات

ئاپتورى: ھوشۇر ئىبراھىم

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تارбоغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)

جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 1168×850م، 1/32

باسما تاۋىقى: 3 قىستۇرما ۋارىقى: 2

2009 - يىل 2 - ئاي 1 - نەشرى

2009 - يىل 2 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 2000 — 1

ISBN 978-7-5373-1750-4

باھاسى: 6.00 يۈەن

سۈپەتتە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ

تېلېفون: 2653927 — 0998

«غەزەلىيات» قا كىرىشمە

غەزەل ئۇيغۇر كلاسسىك شېئىرىيىتىدە ئەڭ ئومۇملاشقان ۋە زور سالماقنى ئىگىلىگەن ئاساسلىق شەكىل بولۇپ، بۈگۈنكى دەۋرىمىزدىمۇ بىر قىسىم شائىرلىرىمىز تەرىپىدىن ئۈنۈملۈك جارى قىلدۇرۇلۇش بىلەن يېڭى شېئىرىيىتىمىزنىڭ مۇھىم تەرەپى قىسمى بولۇپ كەلمەكتە. بۇ جەھەتتىن قارىغاندا، غەزەلنى كلاسسىك شېئىرىيىتىمىز بىلەن بۈگۈنكى شېئىرىيىتىمىزنى تۇتاشتۇرغۇچى كۆۋرۈك دېيىشكە ھەقلىقىمىز.

شەكلى چىرايلىق، ھەجىمى ئىخچام، ئاھاڭدارلىقى كۈچلۈك بولۇشتەك ئالاھىدىلىكى بىلەن بارلىق شېئىرىي شەكىللەر ئارىسىدا ئۆزگىچە جۇلالىنىپ تۇرىدىغان غەزەل ئارزۇ ۋەزنىنىڭ بارلىق بەھرىلىرىنى ئۆزىدە مۇجەسسەملەشتۈرگەن بولغاچقا، پەسلى كىرىسىمچانلىقى ۋە رەڭدارلىقتا ۋايىغا يەتكەن، شائىرنىڭ ھېسسىياتىنى قاناتلاندۇرغۇچى لىرىك تۇيغۇلارنىڭ مەھسۇلىدۇر. ئۇنىڭدا شېئىر بىلەن كۈي مەھكەم جىپىسىلىشىپ كەتكەندەلىكتىن، ناخشا قىلىپ ئېيتىشقىمۇ بەك ماس كېلىدۇ. سەنئەت خەزىنىمىزدىكى بىباھا گۆھەر — ئۇيغۇر مۇقاملىرىنىڭ ئەنە شۇنداق سەرخىل غەزەللەردىن ئۆزىگە چوڭقۇر مەنىدارلىق، جۇشقۇنلۇق ۋە ئۆلمەس ھاياتىي كۈچ ئېلىپ، مۇقەددەسلىك ئەۋجىدە ياڭراپ كېلىۋاتقانلىقى پىكىرىمىزنى يارقىن دەلىللەپ تۇرۇپتۇ.

كلاسسىك شائىرلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ پاساھەتلىك غەزەللىرىدە

رىدىن خاس دىۋانلارنى تۈزۈشكەن ۋە «غەزەلىيات» دەپ ئاتاش-
قان. بۇنىڭ تىپىك مىسالى بىلال نازىمى (1825 — 1900)
نىڭ «غەزەلىيات» ىدۇر.

بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا كۆپلىگەن شېئىر توپ-
لاملىرىنىڭ نەشر قىلىنىشىغا قارىماي، خاس غەزەللەردىن تۈ-
زۈلگەن توپلاملار بەكلا ئاز بولدى. مەرھۇم شائىر روزى سايىت
ھايات چېغىدا «مەرھابا» ناملىق بىر غەزەللەر توپلىمىنى نەشر
قىلدۇرغانىدى. ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن دوست - يارەنلىرىنىڭ
نەشرگە تەييارلىشى بىلەن «روزى سايىت شېئىرلىرى (1)»
ناملىق تولۇق غەزەللەر توپلىمى ئوقۇرمەنلەر بىلەن يۈز كۆرۈش-
تى. قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن يەنە شۇ خىلدىكى بىر
يېڭى توپلام — «غەزەلىيات» نىڭ نەشر قىلىنىشى بىلەن بۇ
قاتارغا غەزەللەر گۈلىستانىدىن تىزىلغان يەنە بىر گۈلدەستە
قوشۇلدى.

«غەزەلىيات» نىڭ ئاپتورى ھوشۇر ئىبراھىم يېرىم ئەسىر-
دىن كۆپرەك ئۆمرىنى ئوقۇتقۇچىلىق بىلەن ئۆتكۈزگەن تۆھپىد-
كار ئۇستاز ۋە پېشقەدەم شائىرلىرىمىزدىن بىرى. ئۇ 1937-
يىلى قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسىنىڭ ناچۇق كەنتىدە تۇغۇل-
غان. 1954 - يىلى سابىق شىنجاڭ مىللەتلەر ئىنستىتۇتىنى
پۈتكۈزۈپ قەشقەر پېداگوگىكا مەكتىپىگە تەقسىم قىلىنغان.
1995 - يىلى پېنسىيىگە چىققان. ئۇ 1951 - يىلى تۇنجى
شېئىرىنى ئېلان قىلىپ ئىجادىيەت ساھەسىگە قەدەم باسقاندىن
كېيىن، 1958 - يىلىدىكى «ئىستىل تۈزىتىش» ھەرىكىتى
باشلانغانغا قەدەر ئۆتكەن قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدە تولۇپ تاشقان
قىزغىنلىق بىلەن «ئايىدىڭ كېچە»، «گۈلدەستە قويدۇم» قاتار-
لىق بىر مۇنچە ياخشى شېئىرلارنى يېزىپ، ئۈمىدلىك ياش شائىر
سۈپىتىدە جامائەتچىلىككە تونۇلغانىدى. كېيىن نۇرغۇن دىئۇر-
2

چىلىقلارغا ئۇچراپ، ئەدەبىي ئىجادىيەتتە بىر مەزگىللىك ئۇ-
زۈكچىلىك پەسلىنى باشتىن كەچۈرۈپ، يېڭىلاشتىن قەددىنى
رۇسلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەتنى داۋاملاشتۇردى ۋە كۆپلىگەن شې-
ئىر-داستانلارنى—«چىلىش تەنتەنسى»، «باھار ئىشقى»،
«ئاق بۇزغۇن» (باشقىلار بىلەن بىرلىكتە)، «تارىم ئۇنچىلى-
رى»، «تۇپراق قەسدىسى» قاتارلىق توپلاملىرىنى يورۇقلۇققا
چىقاردى. «غەزەلىيات» ئۇنىڭ يۇقىرىقى كىتابلىرىدىن كېيىن-
كى يەنە بىر يېڭى كىتابى بولۇپ، بىر قەرنىلىك ئەمگەك مېۋىسى
بولغان غەزەللىرىنىڭ مۇجەسسەمىدۇر.

بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن ئەسەرلەرنىڭ بەدىئىي سەۋىيىسى
ھەققىدە ئارتۇقچە سۆزلەپ ئولتۇرمايمەن. چۈنكى، غەزەللەر
شېئىرىيەت ئىلمىدىكى ئەڭ قىيىن پەن ھېسابلىنىدىغان ئارۇز
ۋەزنىدە يېزىلىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنى ئۆز ۋەزىن قاندىسىدە
ئوقۇش ۋە ھۆزۈر ئېلىش ئوقۇرمەنلەرنىڭ سەۋىيىسى، ماھارىتى
ۋە قىزىقىشىغا باغلىق مۇرەككەپ ئامىللارغا چېتىلىدۇ...

مەن ئاخىرىدا پۈتۈن ئۆمرىنى ئەۋلادلار تەربىيىسى ۋە ئەدە-
بىي ئىجادىيەت ئىشلىرىغا بېغىشلىغان بۇ تۆھپىكار ئۇستاز ۋە
تونۇلغان قەلەم ساھىبىنى يېڭى ئەجىر مېۋىسى بىلەن مۇبارەك-
لەيمەن ھەمدە ئۇنىڭ ئىشلىرىغا مۇۋەپپەقىيەت، قەلىمىگە بەرد-
كەت تىلەيمەن.

ھاجى ئەھمەد كۆلتېگىن

2008 - يىل 9 - ئاينىڭ 12 - كۈنى

مەن ياشاپ كەلدىم ئۇزاقتىن كۆكتە ئەمەس، تۇپراقتىمەن،
 ھەرگىياھ، تاشى مۇقەددەس ياپيېشىل يايلاقتىمەن.

تۇغۇلۇپ ئۆستۈم شۇ تۇپراق چالمىسىنى قەنت بىلىپ،
 تەمتىلەپ ماڭدىم، ئەقىل تاپتىم زېمىن - ئامراقتىمەن.

ياشلىقىم تاپتى كامال، قۇربىم بەجايى تاغ مېنىڭ،
 نۇر بولۇپ ئالەم يورۇتتۇم ھەيۋەتلىك چاقماقتىمەن.

ئەل ئۈچۈن بولدۇم باراڭدا شىرنىلىك سايۋا ئۈزۈم،
 يا كۈمۈش ياپراقى بار، ئالتۇن يېمىش ئاسماقتىمەن.

ئۆزگىدە شاھ بولغىنىمدىن مىڭ ئەزىز كۆردۈم ئەبەد
 مىلىنىپ تۆكسەم ھالال تەر، ساپسېرىق پاتفاقتىمەن.

بۇلبۇلى بولدۇم شۇ تۇپراق قامۇسىنى كۈيلىگەن،
 جەزىبىلىك كارۋان بىلەن ئىقبالىسىرى بارماقتىمەن.

ئېھ، ئانا تۇپراق ئەزىز يەر، بەقۇۋۋەت ئوغلۇڭ بولۇپ،
 يولدا تاش، دەريادا ئۇپقۇن، سۈر بۇلۇت يارماقتىمەن.

ئايلىنىپ كەتسەم توپاغا سىڭسەم بۇلۇتقا يەم بولۇپ،
ئىزدەپكەن، تۇپراق قاماللاپ كۆكلىگەن يانتاقتىمەن.

2

ياشىنىپ قالدىم نىگارم چاچلىرىم ئاپئاق مېنىڭ،
ئىشقى جامىغا چىلانغان يۈرىكىم ساپساق مېنىڭ.

شۇ سەۋەب پىكىر - خىيالىم ئايلىنىپ كەتمەس نېرى،
كەچلىرى ئىشىكىڭدىن ئۆتسەم كۈيلىرىم ياڭراق مېنىڭ.

كىرىپكىم تال - تال ئېچىلغان — ئۇيقۇدىن بىدارىمەن،
تۇن بويى كۆرگەن چۈشۈم گويا يېنىڭ توزغاق مېنىڭ.

كىم مېنى دەيدۇ مۇھەببەتتىن يىراق قامغاق، تىكەن،
ھېسلىرىم ئويناق بۇلاقتەك شام - سەھەر ئويغاق مېنىڭ.

كىمكى جاندىن ئايرىلىپتۇ ئۇ مۇھەببەتتىن يىراق،
تىنىقىم باركى، داۋامەت يۈرىكىم ئويناق مېنىڭ.

3

چىقىمىدىڭ جانان ئۆيۈڭ، داۋزاڭنى قاقسام مەيلىمۇ،
ياكى ئۆگزەڭگە سىجىل چالمامنى ئاتسام مەيلىمۇ.

تۇتۇتۇڭ ئىشقى ۋىسالىڭ ئىلكىدە بىمار بولۇپ،
رەنجىمە شىپا تىلەپ ئۆيۈڭنى باقسام مەيلىمۇ.

كۆكتىكى يۇلتۇز مەسەللىك كۆزلىرىڭگە تەلمۈرۈپ،
رەج - بىتاب بولۇپ كۆيۈك دەردىنى تارتسام مەيلىمۇ.

قانچە دوزاخ ئوتلىرى يەتمەيدىكەن ئىشقى ئوتىغا،
ئەمدى باغرىمنى قېلىن مۇزلارغا ياقسام مەيلىمۇ.

ئاھ! نىتەي، تۇتتى خۇمارىڭ مەن ياقامنى چاك ئېتىپ،
ئاچچىقىمغا پايلىماي يانتاقتا ياتسام مەيلىمۇ.

ياكى ئەل - يۇرت ئالدىدا شەرم - ھاياسزلىق قىلىپ،
گۆش كانارىغا يالاڭ جىسمىمنى ئاسسام مەيلىمۇ.

يا سېنى زۆھرە كەبى ھىجران ئوتىدا قالدۇرۇپ،
خۇددى تاھىردەك ئۇلۇغ دەريادا ئاقسام مەيلىمۇ.

سەۋرى جامىم تولدى ئاخىر مەن بوسۇغاڭدا يېتىپ،
ساڭا قۇربانلىق بولۇپ قانىمنى چاچسام مەيلىمۇ.

4

ئەل سېنى ئەلا بىلىپ مەنسەپنى بەردى دوستىما،
گۈل قىلىپ باشقا ئېلىپ ھۆرمەتنى بەردى دوستىما.

تەكتىنى بىلسەڭ خەلقنىڭ چاكىرى بولغىن، دېگەن—
مەنىلىك بۇيرۇق يەنە پۇرسەتنى بەردى دوستىما.

ئەر غېمى — ئەلنىڭ غېمى، ئەل قەلبىنى سۆزلەيدۇ، دەپ
ئەڭ ئۇلۇغ شانۇشەردەپ، نۇسرەتنى بەردى دوستىما.

ئەل ئۈچۈن سويا سېلىپ، قوغۇن بولۇپ پىشماق كېرەك،
بىباھا ئاتەش يۈرەك — خىسلەتنى بەردى دوستىما.

سەن بىلىپ ئەل قەدرىنى ئەلنى ئۇلۇغ بىلسەڭ ئەگەر،
تاجۇتەخت ئابروىغا ماس خىزمەتنى بەردى دوستىما.

ئەل ئىچى ئالتۇن بۆشۈك، ئەلدىن ئۆگەن، ئەلگە يېپىش،
ئەل بىلەن ئەر يۈكسىلەر — ھېكمەتنى بەردى دوستىما.

گەر ئۆزۈڭنى چاغلىماستىن ئەلنى بىلسەڭ دۆت، نادان،
ئەرزىمەس خەستىن بەتتەر قىسمەتنى بەردى دوستىما.

ئەلگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ بەرگەن تۈزىنى خارلىساڭ،
بىر تىيىنگە ئەرزىمەس قىممەتنى بەردى دوستىما.

بۇ ھەقىقەت قامۇسىنى مەن ساڭا تەقدىم ئېتەي،
تەمنى بىلسەڭ شېرىن لەززەتنى بەردىم دوستىما.

5

مەن بىر مايسا، سەن ماڭا گۈلگۈن باھار ئەمەسمۇ،
خەستە كۆڭلۈم ھۈزۈرى مەڭزىڭ ئانار ئەمەسمۇ.

گۈل بەرگىدۇر لەۋلىرىڭ، ئاغزىڭ گۈلاپ جامىدۇر،
بېقىشلىرىڭ تەنگە جان زەپ جىلۋىگەر ئەمەسمۇ.

كىرىپكىلىرىڭ قوش قىلىچ، قېشنىڭ ئاينىڭ ئەندىزى،
زىنىخلىرىڭ مەرۋايىت، بويۇڭ چىنار ئەمەسمۇ.

مەن قىزىلگۈل باغدىكى يىلتىز سۈرۈپ ئاينىغان،
ھۆسنىمگە رەڭ، تەنگە كۈچ، سەن ھۆر دىيار ئەمەسمۇ.

قىسىپ قالسام بوينۇمنى غەربىسىنىپ يىگانە،
تاغدەك غۇرۇر بېغىشلاپ يېنىمدا بار ئەمەسمۇ.

بېقىپ ئاھۇ كېيىكتەك، پىلتىڭلىساڭ بېلىقتەك،
دولقۇنلانغان يۈرەككە كۆكرىكىم تار ئەمەسمۇ.

بىر دەقىقە كۆرمىسەم جىسمىم كۆيۈپ كاۋاپتەك
كۆڭلۈم بولۇر خارامۇش، سەن دىلخۇمار ئەمەسمۇ.

سەن كۆڭلۈمنىڭ ئارامى، ھاياتىمنىڭ قىيامى،
كېتىپ قالساڭ يېنىمدىن ئۆزۈم بىمار ئەمەسمۇ.

ئاشۇ سەۋەب نىگارم ھىجران ئوتى سالىمىغىن،
سېنىڭ ئۈچۈن ھاياتىم كۆپ ئىنتىزار ئەمەسمۇ.

6

كۆڭلۈمگە چۈشتى مىڭ سەۋدا خۇمار كۆزلەر قاراسىدىن،
نە سەۋدا، ئوت تۇتاشتىكى، قارا كۆزنىڭ بالاسىدىن.

قېنىم ئايلاندى كەۋسەرگە، تېنىم ئېرىپ سىماپ بولدى،
قۇتۇلماقلىق بەسى مۈشكۈل ئاشۇ ئاتەش جازاسىدىن.

پەلەكنى ئوتقا قاقلايدۇ نەپەستىن پۈركىگەن ئاتەش،
نىدايم سىرتقا ئاڭلانماس تىلىم پالەچ ۋاباسىدىن.

گويا مەجنۇن بولۇپ قالدىم تۇرار جايىمنى بىلمەيمەن،
چېقىپ چاقماق، بۇلۇت يىغلار پىغانلىق كۆز نىگاھىدىن.

ۋىسالىڭ ئىشىقىدا بەربات بولۇرمەنمۇ، دىلىم غەمناك،
يۈرەككە سانجىلار ئوقيا مۇھەببەتنىڭ ياراسىدىن.

تىلەيمەن، ئەي قارا كۆزلەر سىلەردىن سۆيىگە دورا،
بېرىڭلار خەستە كۆڭلۈمگە لېۋىڭلارنىڭ داۋاسىدىن!

7

ئىلتىجا قىلسام يۈرەكتىن ئەي قەلەمقاش بىلىمىڭ،
ئەگىشىپ سايەڭ كەبى يۈرسەم نەپەسداش بىلىمىڭ.

مەن سېنى كۆرگەن كۈنۈم ئۈزسەم ۋىسال دەرياسىدا
بىر دەقىق باقماي ماڭا، كەتتىڭكى دىلداش بىلىمىڭ.

كىرىپكىم تال - تال قىياق، بەرگىدە ھىجران تامچىسى،
كۆزلىرىم چەشمە بۇلاق بولدى ئەلەمداش بىلىمىڭ.

ئاھ! خۇدا، باشىمغا سەۋدا چۈشتى بىر دىۋانمەن،
تەلۋىدەك دەۋرەپ يۈرۈيمەن قىلچە ھېسداش بىلىمىدىك.

ئاھ! نىتەي، تەلەي قۇشى قونماپتىكەن باشىمغا ھەي...
سۆيگىگە چاڭقاق بولۇپ كەلسەمكى قولداش بىلىمىدىك.

8

سەن مېنى ناخۇش بىلىپ تاندىك، بىراق خۇشتارىمەن،
ياڭرىتىپ چالساڭ ئەجەمگە ئۇن قاتار دۇتارىمەن.

دىلىشكەستە ئايۋاندا باقساڭ كوۋۇك پەيدا قىلىپ،
ھەر سەھەر بۇغ - بۇغ قىلىپ ئۈنلەيدىغان دەمدارىمەن.

دىلخانەڭ غەمناك چۆلىگە ئايلىنىپ كەتسە ئەگەر،
مېھرىدىن گۈللەر تېرىپ باغ قىلغۇچى گۈليارىمەن.

گەر شۇ باغ ئىچرە ۋىسال جامىدا مەي ئىچسەك قېنىپ،
قەلبىمىز ئويغاتقۇچى ئۇيغۇر سېزى «خۇشتار» مەن.

سەن ئەگەر توغراق بولۇپ ئۈنسەڭ پىغان بارخانغا،
بۇلبۇلى شەيدا بولۇپ سايرايدىغان دىلدارىمەن.

نە ئۈچۈن مەندىن يامانلاپ ياش تۆكەر بولدۇڭ نىگار،
تاش يۈرەك دەمسەن مېنى، يار ئىشقىدا ئاۋارىمەن.

شاخ ساناپ يۈرگەن ساراڭقۇش ئويلما جانان مېنى،
سۆيگىدە سادىق - ۋاپادارلار پىرى — سۇلتانىمەن،

ئىزلىرىڭ تۈگدۈم كۆڭۈلنىڭ ياغلىقىغا چىڭ قىلىپ،
بىز ۋىسال پەيتىگە يەتكەندە كۆڭۈل ئىزھارىمەن.

ئىشقى ئوتى - كۆيدۈرگۈچى، سەنمۇ ئوتتا كۆيىنىڭ،
مەن سېنىڭ ئىشقىڭدا شۇ ئوت كۆيگۈچى خۇمدانىمەن.

9

ئانامنى، گۈلىنىڭارىمنى ھاياتلىق باغچىسى دەيمەن،
بۇ ئۆمرۈمنىڭ ئالتۇن مۇنارى — تاجىسى دەيمەن.

ھاياتلىق ئۇ بىلەن خۇددى ئۈزۈلمەس بىر ئەزىم دەريا،
قەدىر - قىممەتكە تەڭداشسىز يۈرەكنىڭ پارىسى دەيمەن.

ئۆيۈمدە بەزمە قاينايدۇ، ئۇ بولسا كۆڭلى - قارىنىم توق،
ئۆتەر تۇرمۇش ھېيت يەڭلىغ بەختنىڭ ئەلچىسى دەيمەن.

ياقام كىرىسىز، بالام خۇشخۇي... ئۆيۈم چاقنايدۇ ئاپتاپتەك،
ئۇ كۆركى - زىننىتى ئۆينىڭ — خوتەننىڭ زىلچىسى دەيمەن.

نىڭارىمدىن بىلەر دىلنىڭ سىرىنى ھېچ خاتاسىزلا،
ئۇنىڭ قەلبى ئەجەب تۇيغۇن كۆڭۈلنىڭ رەمچىسى دەيمەن.

ۋاپادارلىق، گۈزەللىك بابىدا يەتمەس ئاڭا ھېچكىم،
ئۇنىڭ رۇخسارىنى ئاپتاپ، باھارنىڭ ئەركىسى دەيمەن.

ئانامسەن، گۈلىنىڭارىمسەن، قىزىمسەن، ھەمىددارىمسەن،
سىلەرنى ئىككى ئالەمنىڭ گۆھەر دۇردانىسى دەيمەن.

ئاياللار، ئېھ قەدىردانلار، سىلەر بولماي ھاياتلىق يوق،
سىلەرسىز يوق كۆڭۈل شادى، خۇشاللىق جارچىسى دەيمەن.

10

گۈل دېسەم، گۈلدىن گۈزەل سەھرا قىزى،
ئوقچىغان مارجان بۇلاق شەھلا كۆزى.

ئاي دېسەم، ئاي مۆكتى سەندىن بوپ خىجىل،
چۈنكى، سەن مىسلى تولۇن ئاي ئەندىزى.

شام - سەھەر يانمىدا تۇرغان ئاھۇسەن،
ئاي كەبى قاچمايسەن ھەرگىز كۈندۈزى.

ھەرنىگار، نازىڭنى ئوخشاتسام زۇھەل،
نە زۇھەل، سۈبھىدە چولپان يۇلتۇزى.

ئىككى مەڭزىڭ زەپ مۇنەۋۋەر ئۆرگىلەي،
مىسلى تاڭدا بالقىغان كۈننىڭ يۈزى.

ئانا يۇرتقا گۈل چېكىپسەن سۆيگىدىن،
چارچىماس تۇلپار بولۇپ قىشۇ يېزى.

ئاھ! نىتەي، قەلبىمنى ئالدىڭ لال قىلىپ،
جەننەتۈل مەھۋادىكى ھۆرنىڭ ئۆزى.